

De sociale principper

METODISTKIRKEN HAR GENNEM SIN HISTORIEVÆRET stærkt engageret i arbejdet for social retfærdighed. Dens medlemmer har ofte taget klare standpunkter til omstridte spørgsmål, omfattende kristne grundsætninger. De første metodister udtrykte deres modstand mod slavehandel, smugling og grusom behandling af fanger.

The Methodist Episcopal Church, North, vedtog en social trosbekendelse i 1908. Inden for de næste 10 år blev lignende erklæringer vedtaget af The Methodist Episcopal Church, South, og af The Methodist Protestant Church. The Evangelical United Brethren Church vedtog en erklæring om sociale principper i 1946 ved sammenslutningen af The United Brethren in Christ og The Evangelical Church. I 1972 - fire år efter foreningen af The Methodist Church og The Evangelical United Brethren Church — vedtog Metodistkirkens Generalkonference følgende nye erklæringer om sociale principper, som blev revideret i 1976.

De sociale principper repræsenterer en bestræbelse fra Generalkonferencens side på, efter bøn og grundig gennemtænkning, at udtale sig om mellemmenneskelige spørgsmål i vor tid ud fra et sundt bibelsk og teologisk grundsyn, sådan som det historisk kommer frem i metodistisk tradition. De er i den bedste profetiske ånd ment at være til oplysning og overbevisning. De sociale principper er et kald til alle Metodistkirkens medlemmer til en dialog om tro og liv i bøn og studier.

Indledning

Vi, det folk, som kaldes metodister, bekræfter vor tro på Gud, vor Skaber og Fader, på Jesus Kristus, vor frelser, og på Helligånden, vor vejleder og beskytter. Vi indrømmer vor totale afhængighed af Gud i fødslen, i livet, i døden og i det evige liv. Trygge i hans kærlighed bekræfter vi det gode i livet og bekender vore mange synder mod hans vilje, som vi finder den i Jesus Kristus. Vi har ikke altid været trofaste forvaltere af det, Gud, Skaberen, har betroet os. Vi har været modstræbende efterfølgere af Jesus Kristus i den opgave at bringe alle mennesker ind i et kærlighedens fællesskab. Skønt kaldede af Helligånden til at blive nye skabninger i Kristus har vi modstået det yderligere kald om at blive Guds folk i vore handlinger mod hinanden og mod den jord, vi lever på.

Idet vi er taknemmelige over Guds tilgivende kærlighed, hvori vi lever, og hvorved vi dømmes, og idet vi bekræfter vor tro på det enkelte menneskes uvurderlige værdi, fornyer vi vor forpligtelse til at blive Evangeliets trofaste vidnere — ikke alene til jordens ende, men også til dybet af vort fælles liv og arbejde.

I. Den naturlige verden

Alt vad der er skabt, tilhører Gud. Vi er som mennesker ansvarlige for den måde, vi bruger og misbruger skaberværket på. Energikilderne og mineralerne bør anvendes med størst mulig varsomhed. Vandet, luften, jorden, planterne, dyrelivet og verdensrummet har værdi i sig selv og må bevares, da alt dette er skabt af Gud og ikke blot, fordi de er gavnlige for mennesket. Derfor angrer og bekender vi vor ødelæggelse af den fysiske og ikke menneskeskabte verden. Endvidere erkender vi kirkens ansvar for livsstil og systematiske forandringer i samfundet, som vil fremme en mere økologisk balanceret verden og en bedre livskvalitet for hele skabningen.

A) Vand, luft, jord, mineraler, planter — Vi støtter og opmuntrer en miljøpolitik, som tjener til at reducere og kontrollere dannelsen af industrielle biprodukter og affald. Denne miljøpolitik må sørge for en sikker bearbejdelse og deponering af kemisk og radioaktivt affald og bevæge sig mod en fuldstændig eliminering af begge, opfordre til en reduktion af kommunalt affald, sørge for en passende genanvendelse og anbringelse af kommunalt affald og støtte rensningen af forurenede luft, vand og jord. Vi støtter forholdsregler, som tages for at opretholde og genoprette økosystemer. Vi støtter politiske tiltag (fremgangsmåder), som

udvikler alternativer til kemikalier, der anvendes til vækst, fremstilling og konservering af fødevarer, og opfordrer indtrængende til en relevant forskning i deres påvirkning af Guds skaberværk, før de tages i brug. Vi henstiller, at der udarbejdes internationale aftaler om en retfærdig og rimelig udnyttelse af verdens ressourcer til gavn for menneskeheden, så længe jordens integritet opretholdes.

B) Energikildernes udnyttelse. — Vi støtter og opmuntrer de almene retningslinier, som sigter mod en rationel og behersket omdannelse af dele af den ikke menneskeskabte verden til energi til brug for mennesket. Ligeledes skal disse retningslinier begrænse eller fjerne energiproducerende teknologier, som nu eller i fremtiden bringer sundheden, sikkerheden, ja endog eksistensen i fare, både når det drejer sig om den menneskeskabte og ikke menneskeskabte verden. Endvidere går vi ind for helhjertet støtte til energibesparelse og ansvarlig udbygning af energikilder med speciel henblik på udviklingen af vedvarende energikilder, så jordens ressourcer bevares bedre.

C) Dyrelivet. — Vi støtter sådanne reguleringer, som beskytter dyrenes liv og sundhed, og som sikrer en menneskelig behandling af kæledyr, andre husdyr og forsøgsdyr, samt en smertefri slagtning af kødproducerende dyr, fisk og fjerkræ. Vi kræver, at der tages initiativ til bevarelse af alle dyrearter, også dem, der nu trues af udslettelse. Vi erkender nødvendigheden af at anvende dyr i den medicinske forskning, men beklager dog misbrug i denne forbindelse.

D) Verdensrummet. — Universet, det kendte såvel som det ukendte, er Guds skaberværk og fortjener samme respekt, som vi er kaldede til at give jorden.

E) Naturvidenskab og teknologi. — Vi anerkender videnskab som en legitim måde at fortolke Guds verden på. Vi bekræfter værdien af videnskabens påstande, når den beskriver den naturlige verden; vi afviser dog, at videnskaben kan fremkomme med autoritative påstande om teologiske spørgsmål.

Vi anerkender teknologien som en legitim måde at anvende Guds verden på, når en sådan anvendelse styrker menneskelivet og gør alle Guds børn i stand til at udvikle deres gudgivne kreative potentiale uden at true vores etiske overbevisninger om forholdet mellem menneskeheden og naturen.

Samtidig med at vi anerkender videnskabens og teknologiens vigtige roller, tror vi også, at en teologisk forståelse af menneskelige erfaringer er en altafgørende forudsætning for en fuld forståelse af menneskets plads i universet. Videnskab, teknologi og teologi kompletterer hinanden fremfor at være uforenelige modsætninger. Vi opfordrer derfor til dialog mellem de videnskabelige og teologiske områder og søger det samarbejde, som vil gøre menneskeheden i stand til at opretholde livet på jorden og ved Guds nåde forøge kvaliteten af vores liv sammen.

II. Det opdragende fælleskab

Samfundet skal give mulighed for, at hvert menneske udvikler sin menneskeværdighed. Vi tror, at vi har et ansvar for at frembringe, støtte og vurdere nye samfundsformer, som opmuntrer til udviklingen af alle individets muligheder. Primært for os er, at Evangeliet anser ethvert menneske som betydningsfuldt, netop fordi det er menneske, skabt af Gud og elsket gennem og af Jesus Kristus, og ikke fordi det har gjort sig fortjent til at være af betydning. Vi støtter derfor et socialt klima, hvori menneskelige fællesskaber bevares og styrkes for alle menneskers skyld.

A) Familien. — Vi tror, at familien er det grundlæggende menneskelige fælleskab, hvorigennem individet bliver opdraget og støttet i gensidig kærlighed, ansvar, respekt og troskab. Med „familie“ forstår vi ikke blot enheden forældre-børn, den såkaldte kernefamilie, men også den større familie, familier med adopterede børn, enlige forældre, familier med

stedbørn og plejebørn, samt ægtepar uden børn. Vi understreger, at forældreansvaret deles af mænd og kvinder og opmuntrer til sociale, økonomiske og religiøse bestræbelser, der vil bevare og styrke forhold i familien på en sådan måde, at hvert medlem kan blive hjulpet til fuld udvikling af sin personlighed.

B) Andre kristne fællesskaber. — (Se The Book of Discipline)

C) Ægteskabet. — Vi erkender den ægteskabelige pagtsukrænkelighed. Denne pagt kommer til udtryk i kærlighed, gensidig støtte, personlig forpligtelse og gensidig troskab mellem en mand og en kvinde. Vi tror, at Guds velsignelse hviler over et sådant ægteskab, hvadenten der er børn i det eller ikke. Vi forkaster sociale normer, som forudsætter andre krav til kvinder end til mænd i ægteskabet.

Kirkelige ceremonier, som har til hensigt at velsigne homoseksuelle parforhold, må ikke udføres af vore præster og må ikke foregå i vore kirker.

D) Skilsmisse. — Når et ægtepar selv efter nøje overvejelse og rådgivning er kommet så langt fra hinanden, at genforening ikke længere er mulig, er skilsmisse en beklagelig mulighed. Det anbefales at søge mægling for at minimere den atmosfære af fjendskab og søgen efter fejl, som ofte er en del af vores nuværende juridiske proces.

Selv om skilsmisse offentligt fastslår, at et ægteskab ikke længere eksisterer, eksisterer der fortsat stærke bånd som resultat af ægteskabet, såsom opdragelse og støtte af børn og udvidede familierelationer. Vi henstiller indtrængende til respektfulde forhandlinger om forældremyndighed og støtter overvejelser om at give den ene eller begge forældre dette ansvar, da forældremyndigheden ikke må reduceres til økonomisk støtte eller manipulation og gengældelse. Det enkelte barns tarv er det vigtigste hensyn.

Skilsmisse udelukker ikke et nyt ægteskab. Vi opmuntrer både kirken og samfundet til et bevidst engagement i tjeneste for dem, der er midt i en skilsmisseproces, og for dem, der er medlemmer af skilsmisse- eller gengifte familier, i et trosfællesskab, hvor Guds nåde deles af alle.

E) Enlige. — Vi bekræfter den enliges integritet, og vi forkaster al social praksis, som diskriminerer mennesker, fordi de er enlige, eller sociale holdninger, som medfører fordomme mod sådanne personer af samme grund.

F) Kvinder og mænd. — Vi bekræfter, at Gud skabte mennesket som mand og kvinde, og hævder, at de har samme værdi i Guds øjne.

Vi afviser de fejlagtige opfattelser, at det ene køn er det andet overlegent, at det ene køn må kæmpe mod det andet, og at medlemmer af det ene køn kun kan modtage kærlighed, magt og agtelse på bekostning af det andet. Vi afviser ikke mindst den opfattelse, at Gud har skabt individer som ufuldkomne fragmenter, som først bliver hele i forening med hinanden.

Vi opfordrer både kvinder og mænd til at dele magt og kontrol, til at lære at give og modtage frit, til at blive hele og respektere andres helhed. Vi tilstræber, at alle individer får mulighed for og frihed til at elske og være elsket, til at søge og modtage retfærdighed og til at praktisere etisk selvbestemmelse. Vi forstår vore køns forskellighed som en gave fra Gud, hvis formål det er at bidrage til rig mangfoldighed af menneskelig erfaring og perspektiv, og vi vender os mod holdninger og traditioner, som vil anvende disse gode gaver til at gøre medlemmer af det ene køn mere sårbare i relationer end medlemmer af det andet køn.

G) Menneskets seksualitet. — Vi erkender, at seksualitet er en af Guds gode gaver til alle mennesker, og vi tror, at man kun kan være menneske fuldt ud, når denne gave erkendes og stadfæstes af en selv, af kirken og af samfundet. Vi opfordrer alle til at leve på en sådan måde, at det fører til et fuldt og rigt liv for en selv, for andre og for hele samfundet i forvaltningen af denne gave. Vi erkender også, at vi har en begrænset forståelse af disse udviklede gaver og

tilskynder de medicinske, teologiske og sociale videnskaber til at forenes i en beslutsom stræben efter at forstå menneskets seksualitet mere fuldstændigt. Vi opfordrer kirken til at spille den ledende rolle med at bringe disse videnskaber sammen og beskæftige sig med disse særdeles indviklede spørgsmål. Endvidere erkender vi — inden for vores samlede forståelse af disse Guds gaver - at Gud udfordrer os til at finde ansvarsbevidste, forpligtende og kærlige formuleringer. Skønt alle mennesker er seksuelle væsener, hvadenten de er gifte eller ikke, så er seksuelle forbindelser mellem en mand og en kvinde kun klart godkendt inden for ægteskabet. Det seksuelle kan udnyttes selvsk både i og uden for ægteskabet. Vi afviser alle seksuelle udtryksformer, som beskadiger og ødelægger det menneskeværd, Gud har givet os som en medfødt ret, og vi godtager kun den seksuelle udtryksform, som fremmer dette. Vi forkaster alle former for kommercialisering og udbytning af det seksuelle med al den tarveliggørelse og nedværdigelse af personligheden, som følger med dem. Vi forlanger streng håndhævelse af love, som forbyder voksne at udnytte eller bruge børn seksuelt. Vi forlanger, at der etableres tilstrækkelig beskyttende hjælp, vejledning og rådgivningsmuligheder for børn, som er misbrugt på denne måde. Vi insisterer på, at alle mennesker, uanset alder, køn, ægteskabelig status eller seksuel orientering har ret til at få sikret deres menneskelige og borgerlige rettigheder.

Vi erkender et stadigt behov for muligheder til fuldstændig positiv og saglig seksualundervisning for børn, unge og voksne. Som kirke har vi en enestående mulighed for at give kvalificeret vejledning/undervisning på et højt niveau.

Alle mennesker — også homoseksuelle — har samme værdi i Guds øjne. Vi kan ikke godtage homoseksuel praksis og betragter denne praksis som uforenelig med den kristne lære, men vi bekræfter, at Guds nåde står til rådighed for alle. Vi forpligter os til at være i tjeneste for og med alle mennesker. Alle mennesker behøver kirkens omsorg og vejledning i deres kamp for et fuldt og rigt menneskeliv, ligesom de behøver den åndelige og følelsesmæssige støtte af et fællesskab, som muliggør forsoning med Gud, med andre mennesker og med dem selv.

H) Vold og overgreb i familien. — Vi erkender, at vold og misbrug i familien i alle former — verbalt, psykisk, fysisk og seksuelt — er til skade for alt menneskeligt samliv.

Vi opfordrer kirken til at tilbyde et trygt miljø for den forulempede part.

Vi misbilliger misbrugerens handlinger, men bekræfter, at personen har behov for Guds forsonende kærlighed.

I) Sexchikane. — Vi tror, at menneskets seksualitet er Guds gode gave. En form for misbrug af denne gode gave er sexchikane. Vi definerer sexchikane som enhver form for seksuel fremfærd eller krav, enten verbal eller fysisk, som af modtageren i rimelig grad opfattes som nedværdigende, skræmmende eller tvingende. Sexchikane må forstås som en udnyttelse af et magtforhold frem for et udelukkende seksuelt spørgsmål. Sexchikane inkluderer, men er ikke begrænset til skabelse af et fjendtligt eller misbrugende arbejdsmiljø på baggrund af kønsdiskrimination.

I modsætning til det opdragende fællesskab skaber sexchikane, uanset hvor det forekommer i samfundet, upassende tilstande præget af tvang og misbrug. Sexchikane underminerer de sociale mål, som drejer sig om lige muligheder og gensidig respekt mellem mænd og kvinder. Uønsket seksuel opmærksomhed er forkert og diskriminerende. Sexchikane griber forstyrrende ind i kirkens moralske opgave.

J) Abort. — Begyndelsen og afslutningen på livet er de gudgivne grænser for menneskets eksistens. Mens individet altid har haft en vis kontrol med, hvornår det ønsker at dø, har det nu den enorme magt at kunne bestemme, når og endog om nye individer skal fødes. Vor tro på det ufødte menneskelivs hellighed gør det meget vanskeligt for os at godtage abort. Men vi er på den anden side forpligtet til at respektere helligheden af moderens liv og velfærd, når en livstruende graviditet kan resultere i ødelæggende skader. I overensstemmelse med tidligere

kristen lære erkender vi, at en tragisk konflikt mellem to liv kan retfærdiggøre abort, og støtter i sådanne tilfælde det legale valg af abort ved passende lægelig metode. Vi kan ikke godtage provokeret abort som en acceptabel metode for fødselskontrol. Under alle omstændigheder afviser vi den som en metode til udvælgelse af køn. Vi opfordrer alle kristne til i ransagelse og bøn at undersøge de betingelser, som bør være til stede, før abort er berettiget. Vi opfordrer kirken til at sørge for en diakonal tjeneste rettet mod dem, som har afbrudt graviditeten. Vi forpligter os som kirke til at tilbyde omsorgsfuld tjeneste til dem, der afbryder et svangerskab, dem, der er midt i en krisefyldt graviditet, og dem, der fuldfører et svangerskab. Landets love og bestemmelser sørger ikke for al den vejledning, som den oplyste kristne samvittighed kræver. Derfor bør en beslutning om abort kun træffes af de berørte parter efter overvejelser i eftertanke og bøn og efter rådslagning med lægen, præst og andre egnede rådgivere.

Under ingen omstændigheder opfordrer vi til eller støtter nogen form for voldelig protest eller handling rettet mod personer involveret i abort-dilemmaet.

K) Adoption. — (Se The Book of Discipline)

L) At dø med værdighed. — Vi er lægevidenskaben taknemmelige for dens bestræbelser for at forebygge sygdomme og for fremskridt i behandlingen, som forlænger menneskets meningsfulde liv. Samtidig erkender vi de svære personlige og moralske afgørelser, som de døende, deres læger, deres familie og deres venner står overfor i de forskellige faser for død og liv, som fremskridtene inden for lægevidenskaben harforanlediget. Derfor forfægter vi ethvert menneskes ret til at dø i værdighed - under kærlig, personlig omsorg og uden bestræbelser for at forlænge en dødelig sygdomsperiode, blot fordi teknologien gør denne forlængelse mulig.

III. Det sociale fælleskab

De rettigheder og privilegier, et samfund tildeler eller unddrager dem, som udgør samfundet, antyder samfundets relative vurderinger af særlige personer eller grupper. Vi bekræfter, at alle personer er lige værdifulde over for Gud. Derfor arbejder vi hen imod et samfund, hvori ethvert menneskes værdi anerkendes, bevares og styrkes. Vi støtter alle menneskers grundlæggende ret til lige adgang til bolig, uddannelse, arbejde, lægehjælp, juridisk genopretning og fysisk beskyttelse.

A) Racemæssige og etniske gruppers rettigheder. — Racisme er en kombination af en races styrke til at herske over andre racer og et værdisystem, som antager, at den herskende race fra fødslen overgår de andre. Racismen omfatter både personlig og institutionel racisme. Personlig racisme er åbenbar gennem den enkeltes udtryk, holdninger og/eller opførsel, som godtager forudsætningerne for racistiske værdinormer, og som opretholder fordelene i dette system. Institutionel racisme er de etablerede sociale mønstre, som stiltiende eller åbent støtter de racistiske værdinormer.

Racisme plager og forkrøbler vor vækst i Kristus, fordi den er Evangeliets modsætning. Derfor erkender vi racisme som værende synd og bekræfter ethvert menneskes absolutte værdi. Vi er glade for det, som specielt racemæssige og etniske traditioner og kulturer bringer vort liv. Vi anbefaler og opmuntrer den selvbevidsthed hos alle racemæssige og etniske grupper og undertrykte folk, som leder dem til at kræve deres fulde rettigheder i samfundet. Vi hævder samfundets og samfundsgruppers forpligtelse til at virkeliggøre hjælpeprogrammer, som afskaffer en over længere tids systematisk berøvelse af racemæssige og etniske gruppers sociale rettigheder. Vi hævder de racemæssige og etniske mindretals medlemmers ret til lige muligheder for ansættelse og forfremmelse, for undervisning og uddannelse af største kvalitet, for valgret, for adgang til offentlige steder, samt lige ret med hensyn til køb eller leje af hus og til ledende og indflydelsesrige stillinger på alle niveauer. Vi støtter handlinger, som bekræfter dette, som en metode til at være opmærksom på ulighederne og de diskriminerende

skikke i vor kirke og vort samfund.

B) Religiøse mindretals rettigheder. — Religiøs forfølgelse har været almindelig i civilisationens historie. Vi tilskynder til sådanne bestræbelser i teori og praksis, som sikrer enhver religiøs gruppes ret til at praktisere sin tro uden juridiske, politiske eller økonomiske restriktioner, specielt fordømmer vi antisemitismen, anti-muslimske og anti-kristne holdninger og praksis - såvel i deres åbenlyse, som i deres tilslørede former, idet dette er særligt følsomt, når det kommer til udtryk i mediernes stereotype form - og vi hævder alle religioners og deres tilhængeres ret til frihed for juridiske, økonomiske og sociale diskriminationer.

C) Børns rettigheder. — Medens børn engang blev betragtet som deres forældres ejendom, bliver de nu i sig selv anerkendt som fuldstændige mennesker, over for hvem de voksne og samfundet i almindelighed har særlige forpligtelser. Således støtter vi udviklingen af skolesystemer og nye uddannelsesmetoder, som er beregnet til at hjælpe ethvert barn hen imod fuldstændig opnåelse af at være et menneske med egen værdi. Alle børn har ret til kvalitetsmæssig undervisning, der passer til deres udviklingstrin, og som benytter sig af de bedste pædagogiske fremgangsmåder og indsigter. Kristne forældre og værgere har ansvaret for, at barnet får seksualundervisning i overensstemmelse med kristen moral - herunder troskab inden for ægteskabet og afholdenhed fra seksuelt samliv som ugift. Desuden har børn ret til mad, husly, tøj, lægehjælp og følelsesmæssig velvære ligesom de voksne, og disse rettigheder bekræfter vi som deres — uanset deres forældres ellers værgers aktivitet eller mangel på aktivitet. Børn skal beskyttes imod økonomisk, psykisk og seksuel udnyttelse og misbrug.

D) Ungdommens rettigheder. — Vort samfund karakteriseres af en stor befolkningsgruppe af unge, som hyppigt finder det vanskeligt at deltage fuldt ud i samfundet. Derfor tilskynder vi til en udvikling, som opmuntrer ungdommen til at deltage i beslutningsprocesserne, og som afskaffer diskrimination og udnyttelse. Skabende og passende beskæftigelsesmuligheder burde være lovbestemte og socialt tilgængelige for de unge.

E) De gamles rettigheder. — I et samfund, der primært lægger vægt på ungdommen, bliver de gamle ofte isolerede fra det sociale livs hovedstrøm. Vi støtter sociale bestræbelser, som integrerer de gamle i samfundslivet, således at de har en tilstrækkelig indkomst, forøgede og ikke-diskriminerende ansættelsesmuligheder, adgang til uddannelse og tjenesteydelse, tilfredsstillende lægetilsyn og bopæl sammen med andre aldersgrupper. Vi tilskynder til sociale programmer, som sikrer de gamle den respekt og værdighed, som de har ret til som seniormedlemmer af det menneskelige fællesskab, og understreger ældre kvinders og etniske individers særlige bekymringer. Endvidere tilskynder vi til forøgede overvejelser om tilstrækkelige pensionsordninger med underhold af den efterlevende ægtefælle.

F) Om ligestilling. — Vi erkender, at kvinden og manden er ligeberettigede i hvert eneste aspekt af deres fælles liv. Vi bekræfter, at kvinder og mænd har ret til ens behandling i ansættelsessager, ansvarsforhold, forfremmelse og aflønning. Vi støtter handlinger, som bekræfter dette som en metode til at gøre opmærksom på ulighederne og de diskriminerende skikke i vor kirke og vort samfund.

G) Handicappedes rettigheder. — Vi erkender og bekræfter, at ethvert menneske som medlem af Guds familie har sit fulde menneskeværd og sin personlighed. Vi bekræfter kirkens og samfundets ansvar for at tjene alle mennesker, også dem med mentale, fysiske og/eller psykiske funktionshæmninger, som på grund af vanførhed, afvigelse i fremtoning eller adfærd har problemer med bevægelighed, kommunikation, intellektuel fatteevne eller personlige forhold, så det er en hindring for dem og deres families deltagelse i kirke - og samfundsliv. Vi appellerer til kirken og samfundet om at værdsætte funktionshæmmede personers evner, så de fuldt ud kan deltage i de troendes fællesskab. Vi opfordrer kirken og samfundet

til at være opmærksomme på og fremme programmer for revalidering, hjælpetjeneste, beskæftigelse, uddannelse, egnede boliger og transport.

H) Homoseksuelles rettigheder. — Ethvert menneske har bestemte grundlæggende menneskerettigheder samt grundlovgivne rettigheder (civil liberties). Vi er forpligtede til at støtte disse rettigheder for homoseksuelle personer. Vi ser det som et tydeligt spørgsmål om simpel retfærdighed at beskytte deres juridiske rettigheder, hvor de har: Fælles materielle ressourcer, pension, formynderrolle, fælles ret til advokatbistand og andre lovmæssige rettigheder, som typisk er forbundet med kontraktmæssige relationer, som involverer fælles økonomisk bidrag, ansvar og forpligtelser, og lige beskyttelse i forhold til loven. Endvidere støtter vi bestræbelser på at stoppe vold og andre former for tvang mod bøsser og lesbiske. Vi forpligter os ligeledes til et socialt vidnesbyrd mod tvang og marginalisering af tidligere homoseksuelle.

I) Befolkningstilvækst. — Eftersom befolkningstilvæksten i stigende grad belaster verdens forsyninger af fødevarer, mineraler og vand og skærper internationale spændinger, er en reduktion af overforbruget og en reduktion af verdens nuværende befolkningstilvækst blevet bydende nødvendig. Mennesker har pligt til at overveje, hvordan deres beslutning om at føde børn påvirker hele verdenssamfundet. De bør have adgang til information og passende midler til børnebegrænsning — indbefattet adgang til sterilisation. Vi hævder, at programmerne for at opnå et stabiliseret folketal burde bestemmes på baggrund af en total økonomisk og social udvikling, der tillige omfatter en rimelig anvendelse og kontrol med ressourcer, en forbedring af kvindernes status i alle kulturer, og et menneskeligt niveau for økonomisk sikkerhed, lægehjælp og udryddelse af analfabetisme.

J) Alkohol og andre rusmidler. — Da brug af alkohol og narkotika er en hovedårsag til kriminalitet, familieproblemer, sygdom, ulykker, vold og for tidlig død, støtter vi samfundets foranstaltninger, som resulterer i et mindsket forbrug af disse stoffer. Vi støtter foranstaltninger, som beskytter samfundet mod misbrug og skadevirkninger af alkohol og narkotika, samtidig med at vi erkender misbrugernes ret til hjælp. Personer, som er afhængige af rusmidler, og deres familiemedlemmer er værdifulde mennesker, som fortjener behandling og rehabilitering. Specielt i forebyggende arbejde blandt børn og unge ser vi undervisning som et vigtigt led i at forandre holdningen til disse midler. Vi tror, at kirken og dens medlemmer har en vigtig opgave i at tilbyde alkoholfrie miljøer og bekæmpe alkoholtraditioner. Vi bekræfter vor vedvarende støtte til afholdenhed som et medmenneskeligt eksempel i erkendelse af de store menneskelige skader, som alkoholforbrug medfører. Vi støtter afhold fra brug af alle illegale narkotiske rusmidler.

K) Tobak. — Vi bekræfter vor historiske tradition for høje normer vedrørende personlig livsførelse og social ansvarlighed. I lyset af den overvældende dokumentation om, at tobaksrygning og brugen af snus - og skråtobak er skadeligt for alle mennesker i alle aldre, anbefaler vi total afholdenhed fra brug af tobak. Vi går derfor ind for, at vore uddannelsesprogrammer og medier anvendes til støtte og opmuntring for denne afholdenhed. Endvidere erkender vi den skadelige virkning, som passiv rygning har, og støtter restriktioner mod rygning på offentlige steder samt på arbejdspladser.

L) Medicinsk eksperimentering. — Den fysiske og mentale sundhed er blevet betydeligt forbedret gennem opdagelser inden for den medicinske videnskab. Det er imidlertid bydende nødvendigt, at myndighederne og lægestanden omhyggeligt håndhæver kravene, som den gældende medicinske forskningsstandard sætter, og holder streng kontrol med af prøvelse af ny teknologi og nye lægemidler ved hjælp af menneskelige forsøgsobjekter. Denne standard kræver, at de, som er beskæftiget i forskning, kun må benytte mennesker som forsøgsobjekter efter at have opnået utvunget samtykke af mennesker med deres sansers fulde brug.

M) Genteknologi. — Menneskehedens ansvar over for Guds skaberværk udfordrer os til at omgås mulighederne inden for genforskning og genteknologi med største forsigtighed. Brugen af genteknologiske metoder til at opfylde menneskets grundlæggende behov for sundhed, et sikkert miljø og tilstrækkelig fødevarerforsyning hilser vi velkommen.

På grund af den virkning, som genteknologi kan have på alt liv, opfordrer vi til effektive retningslinier og offentlig kontrol som sikring mod enhver handling, der kunne lede til misbrug af disse teknologier, herunder til politiske eller militære formål. Vi erkender, at genteknologi kan føre til utilsigtede skadelige konsekvenser, selv ved omhyggelig anvendelse med de bedste intentioner.

Human genterapi, som fører til ændringer, der ikke kan nedarves (somatisk terapi), bør begrænses til lindring af sygdomsbetinget lidelse. Genterapi med arvehygiejnisk formål, eller som fører til, at fostre går til spilde, vender vi os imod. Enkeltindividers og deres børns genetiske data bør hemmeligholdes og behandles fortroligt, medmindre fortroligheden hæves af vedkommende selv eller af dennes familie, eller indsamlingen og brugen af genetiske data er støttet af en passende retsafgørelse. Fordi langtidsvirkningerne er usikre, modsætter vi os genetisk terapi, der giver anledning til forandringer, som kan føres videre til kommende generationer (kimcelle terapi).

N) Livet på landet. — Vi støtter den enkeltes og familiernes ret til at leve og trives som landbrugere, landarbejdere, købmænd, akademikere, håndværkere og andre, som lever uden for byerne og storbycentrene. Vi tror, at vor kultur bliver fattigere, og vort folk bliver berøvet en meningsfyldt livsstil, når det landlige og landsbylivet bliver vanskeligt eller umuligt. Vi er klar over, at for at kunne forbedre denne livsstil kan det under tiden være nødvendigt, at dyrket jord tages i brug til andre formål end jordbrug. Vi modsætter os ukritisk ændring af dyrket jord til udyrket, når det er muligt at bruge jordområder, der ikke kan dyrkes. Endvidere opmuntrer vi til, at egnede landområder fredes til dyrkning og friarealer efter velgennemtænkte planer for brug af skov og mark. Vi støtter offentlige og private programmer, der har til hensigt at gavne den fastboende landbruger frem for „fabrikslandbruget“, og programmer, som opmuntrer industrier til at lokalisere sig uden for byområder.

Vi erkender desuden, at den voksende mobilitet og teknologi har medført en blanding af mennesker, religioner og filosofier i de landsby-samfund, som før var homogene. Hvor det ofte opfattes som en trussel mod eller et tab for samfundet, forstår vi det som en mulighed for at fremhæve det bibelske kald til at være et fællesskab for alle mennesker. Derfor opmuntrer vi landsbysamfund og enkeltindivider til at bevare deres særpræg, samtidig med at de er rede til ved gensidig tilhørsforhold, omsorg, helbredelse og vækst at støtte den gensidige tillid og bekræfte det enkelte menneskes værd - og dermed praktisere shalom.

O) Livet i byer og forstæder. — Livet i byer og forstæder er blevet den dominerende livsstil for flere og flere mennesker. For mange betyder det økonomiske, uddannelsesmæssige, sociale og kulturelle muligheder. For andre har det bragt fremmedgørelse, fattigdom og afpersonificering. Vi i kirken har mulighed og ansvar for at være med til at forme det fremtidige liv i byer og forstæder. Massive programmer for fornyelse og social planlægning er nødvendig for at få en højere grad af menneskelighed ind i livsstilen i byer og forstæder. Kristne skal bedømme alle programmer inklusive økonomisk og samfundsmæssig udvikling, nye byer og bymæssig fornyelse, alt efter i hvor høj grad det beskytter og forøger menneskelige værdier, tillader personligt og politisk engagement og skaber muligheder for åbne naboskaber for personer af alle racer, aldre og indkomstgrupper. Vi støtter al planlægning af bebyggelse, som sætter de menneskelige værdier i centrum. Vi må medvirke til at formgive udviklingen i byer og forstæder, så der sørges for menneskets behov for at identificere sig med og finde sin mening i mindre sociale samfundsgrupper. Samtidig må sådanne mindre områder opmuntres til at tage medansvar for hele by-og forstadsområdet frem for at isolere sig fra det.

P) Vold i medierne og kristne værdier. — Den hidtil ukendte virkning, som medier (specielt fjernsyn og film) har på kristne og menneskelige værdier i vort samfund, bliver mere åbenbar for hver dag. Vi fordømmer mediernes optagethed af nedværdigende skildringer og sensationsreportager, som fremstilles som ”underholdning” og ”nyheder”. Disse fremgangsmåder nedværdiger mennesket og bryder med Bibelens og Kristi lære. Metodister og andre kristne må gøres opmærksomme på, at massemedierne ofte undergraver Kristi sandheder ved at fremelske en livsstil uden holdninger og ved at fremstille detaljerede voldsscener. I stedet for at opmuntre, motivere og inspirere seerne til at vælge en livsstil, som bygger på livets ukrænkelighed, går underholdningsbranchen ofte ind for det modsatte. Medierne må stå til regnskab for den rolle, de spiller i værdiernes forfald, sådan som vi ser det i dagens samfund. Alligevel unddrager de sig ansvaret og hævder, at de afspejler samfundet mere, end de påvirker det. For menneskehedens skyld må de kristne arbejde for at standse denne opløsning af moralske og etiske værdier i verdenssamfundet.

Q) Helse/sundhed. — Helse er en tilstand af fysisk, mental, social og åndelig velbefindende - offentligt og privat. Sundhedshjælp er en grundlæggende menneskeret. Salme 146 taler om Gud: ”som skaffer de undertrykte ret og giver de sultne føde. Herren sætter de fangne i frihed. Herren åbner de blindes øjne.” Det er uretfærdigt at konstruere eller opretholde barrierer for fysisk helhed eller fuld deltagelse i samfundet. Vi opmuntrer individer til at følge en sund livsstil og bekræfter vigtigheden af forebyggende sundhedshjælp, sundhedsundervisning, miljømæssig og beskæftigelsesmæssig sikkerhed, god ernæring og sikre boligforhold for opnåelse af sundhed. Vi erkender også regeringens rolle i at sikre, at alle individer har adgang til disse for sundhed nødvendige elementer.

R) Organdonation. — Vi tror, at organtransplantation og organdonation er gerninger præget af barmhjertighed, agapekærlighed og selvopofrelse. Vi anerkender den livgivende gavn, organ- og anden vævsdonation har og opmuntrer alle troende mennesker til at blive organ- og vævsdonorer som en del af deres kærlighed til og tjeneste for mennesker i nød. Vi opfordrer indtrængende til, at det bliver gjort i respekt for afdøde og for levende donorer og til gavn for modtagerne, idet man følger retningslinier, som hindrer misbrug af donorer og deres familier.

IV. Det økonomiske fælleskab

Vi hævder, at alle økonomiske systemer — ikke mindre end andre dele af den skabte orden — står under Guds dom. Derfor fremhæver vi de offentlige myndigheders ansvar for at udvikle og virkeliggøre sunde finansielle og monetære principper, som sørger for den enkeltes og fællesorganernes økonomiske liv, og som sikrer fuld beskæftigelse og en tilstrækkelig indkomst med et minimum af inflation. Vi tror, at private og offentlige økonomiske foretagender er ansvarlige for de sociale udgifter, der er forbundet hermed, såsom arbejdsløshed og forurening af omgivelserne, og at de bør holdes ansvarlige for udgifterne. Vi støtter alle forholdsregler, som mindsker koncentrationen af rigdom hos de få. Vi støtter yderligere bestræbelser for at regulere skattestrukturer og fjerne myndighedernes støtte til programmer, som er til fordel for de velhavende på bekostning af andre.

A) Ejendom. — Vi tror, at ejendom skal forvaltes over for Gud både i de samfund, hvor privat ejendomsret fremmes, og der hvor den hindres — og at den er begrænset af samfundets altovervejende behov. Vi tror, at kristentroen går imod, at nogen enkeltperson eller gruppe skal have en eksklusiv eller tilfældig kontrol over nogen som helst del af det skabte univers. Socialt og kulturelt betinget ejendomsret må derfor betragtes som et ansvar over for Gud. Vi tror derfor, at regeringer — under udøvelse af retfærdighed og orden efter loven — har ansvar for at tilvejebringe ordninger, som beskytter samfundets såvel som de private ejendomsbesidderes rettigheder.

B) Kollektive forhandlinger. — Vi støtter lønmodtagernes og arbejdsgivernes ret til at organisere sig for kollektive forhandlinger i foreninger og andre grupper efter eget valg. Endvidere støtter vi begge parter ret til at nyde fuld beskyttelse i dette og understreger deres ansvar for at forhandle i god tro inden for den offentlige interessers ramme. For at kunne bevare og fremme borgernes rettigheder støtter vi nye former for forhandlingsprocedurer, som indbefatter repræsentanter for det offentlige interesse i forhandlinger og fastsættelse af kontrakter mellem arbejdere og ledelse - herunder sådanne, som kan føre til en eller anden form for retslig afgørelse af spørgsmålet. Vi afviser begge parter brug af vold, mens der forhandles, eller når der opstår ledelsesmæssige problemer. Ligeledes afviser vi en permanent forflytning af en arbejder, der er med i en lovlig strejke.

C) Arbejde og fritid. — (Den nordiske Lære- og Kirkeordning har her sin egen formulering, hvor en tilføjelse vedtaget på 1992 Generalkonferencen ikke giver mening) Alle mennesker, som er i stand til det, har både ret og pligt til at arbejde til gavn for samfundet og sig selv. Hvor der er for få arbejdsmuligheder til alle, kan deltidstjeneste i solidaritet med hverandre anbefales. Enhver har ret til at få tilstrækkelig løn for sit arbejde og har pligt til at udføre sit arbejde bedst muligt. De menneskelige behov må have prioritet foran større fortjeneste. Det er en menneskeret at nægte at arbejde under arbejdsforhold, som er farlige for liv og/eller helbred. Strejke og lockout kan være et lovligt middel til at fremtvinge løsninger, hvor forhandlinger ingen veje fører. I en tid med voksende fritid påhviler det samfundet at tilrettelægge forholdene, så fritiden gives et positivt indhold. Kirken og den enkelte har ansvar for at hjælpe familierne og fællesskaberne i menighederne til at bruge hele livet i det godes tjeneste. Vi erkender, at fritid giver større muligheder for en ny og skabende indsats i samfund og kirke.

D) Forbrug. — Vi støtter bestræbelser for at sikre sandfærdighed i prisansættelse, emballering, udlån og reklame. Vi hævder, at forbrugernes primære ansvar er at skaffe sig de nødvendige varer og tjenesteydelser af højeste kvalitet til de laveste omkostninger i overensstemmelse med en økonomisk praksis. De bør udøve deres økonomiske magt til at opmuntre fabrikation af varer, som er nødvendige og gavnlige for menneskeheden, idet det undgås at vanhellige omgivelserne, såvel ved produktion som ved forbrug. De, som fabrikere varer og tjenesteydelser, tjener samfundet bedst, når de hjælper forbrugerne til at opfylde disse ansvar. Forbrugerne bør bedømme deres forbrug af varer og tjenesteydelser i lyset af behovet for øget livskvalitet - frem for en ubegrænset produktion af materielle goder. Vi opfordrer forbrugerne — inklusive lokale menigheder og kirke-relaterede institutioner — til at arbejde sammen for at opnå disse mål og til at udtrykke utilfredshed med skadelige økonomiske, sociale og økologiske fremgangsmåder. Det kan ske ved sådanne metoder som boykot, brevskrivning, fælles resolutioner og annoncering. For eksempel kan disse metoder anvendes til at påvirke fjernsyn og radio til at lave bedre programmer.

E) Fattigdom. — Til trods for den almindelige overflod i de industrialiserede lande lever flertallet af verdens mennesker i fattigdom. For at kunne sørge for de grundlæggende behov så som føde, klæder, husly, uddannelse, lægehjælp og andre fornødenheder må der findes veje til en mere retfærdig fordeling af verdens ressourcer. Den øgede teknologi og udbytende økonomiske systemer forarmer mange mennesker og gør, at fattigdommen fortsætter uafbrudt. Derfor holder vi ikke fattige mennesker moralsk ansvarlige for deres økonomiske tilstand. Som en begyndelse til lindring af fattigdommen støtter vi følgende fremgangsmåder: opretholdelse af en tilstrækkelig indkomst, kvalitetsundervisning, anstændige boligforhold, faguddannelse, meningsfulde ansættelsesmuligheder, tilstrækkelig læge- og hospitalshjælp, menneskeliggørelse og radikale revisioner af velfærdsprogrammerne. Da lave lønninger ofte er årsag til fattigdom, bør arbejdsgivere betale deres arbejdere en

løn, som ikke kræver, at de er afhængige af offentlige bidrag for at sikre deres velfærd.

F) Omrejsende arbejdere. — Omvandrende arbejdere og andre løsarbejdere, som i lang tid har været genstand for kirkens særlige omsorg, kan på grund af deres specielle levemåde blive udelukket fra mange af de økonomiske og sociale fordele, som andre arbejdere nyder. Mange af disse omvandrende arbejderes situation er forværret, fordi de racemæssigt og etnisk er blevet undertrykt med utallige ydmygelser i samfundet. Vi opfordrer kirken til at støtte deres bestræbelser på at organisere kollektive forhandlinger.

G). Hasardspil. — Hasardspil er en trussel mod samfundet, dødbringende for de bedste moralske, sociale, økonomiske og åndelige interesser og ødelæggende for god offentlig administration.

Kristne bør som en tros- og kærlighedsgerning afholde sig fra hasardspil og stræbe efter at hjælpe dem, som er offer herfor. Den, som er blevet sygeligt afhængig af hasardspil, vil kirken opmuntre til at modtage behandling, så den enkeltes energi kan blive rettet mod positive og konstruktive formål. Samfundsmønstre og den personlige livsstil bør være således, at det er unødvendigt og uønskeligt for nogen at søge tilflugt i kommerciel hasardspil.

V. Det politiske fælleskab

Medens vor lydighed mod Gud går forud for vor lydighed imod enhver stat, anerkender vi de offentlige myndigheders nødvendige funktion som et væsentligt middel til at lede samfundet. Fordi vi ved, at vi er ansvarlige over for Gud i det sociale og politiske liv, erklærer vi hermed følgende angående de offentlige myndigheder:

A) Grundlæggende friheder. — Vi mener, at alle offentlige myndigheder er ansvarlige for beskyttelsen af folkets ret til retfærdige og frie valg, til talefrihed, religionsfrihed, mødefrihed og frie kommunikationsmedier og anmodning om oprejsning, når der er grund til klage, uden frygt for repressalier, retten til privatliv og garanti for rettighederne til nødvendig føde og klæder, boliger, uddannelse og lægehjælp. Formen og ledelsen i alle regeringer bør indrettes ud fra, at alle voksne borgere sikres ret til at stemme. På det stærkestefordømmer vi regeringer, som skræmmer politiske modstandere og overvåger disses hjem, og al anden misbrug af embeder, man er valgt eller udpeget til. Brugen af internering og fængsel for at chikanere og fjerne politiske modstandere eller anderledes tænkende krænker de fundamentale menneskerettigheder. Endvidere krænker al mishandling eller tortur af mennesker i hvilken som helst hensigt den kristne lære og må fordømmes og/eller bekæmpes af de kristne og af kirkerne, hvor som helst og når som helst den finder sted. Kirken anser slaveriet som vanærende ondt. Alle former for slaveri er totalt forbudt og kan ikke på nogen måde tolereres af kirken.

B) Politisk ansvar. — Et politisk systems styrke afhænger af dets medborgeres fulde og frivillige deltagelse. Vi tror, at staten ikke bør forsøge at kontrollere kirken, ligesom kirken heller ikke bør forsøge at herske over staten. „Adskillelsen mellem stat og kirke“ betyder, at der ingen organisk enhed består mellem dem, men tillader dog en vekselvirkning. Kirken skal til stadighed udøve en stærk etisk indflydelse på staten ved at støtte den politisk og de programmer, som anses for at være retfærdige og medmenneskelige, og bekæmpe den politik og de programmer, som ikke er det.

C) Informationsfrihed. — Borgere i alle lande bør have adgang til alle væsentlige informationer med hensyn til deres regering og dens politik. Illegale og samvittighedsløse handlinger, der påføres mennesker eller grupper af deres egen regering, kan ikke retfærdiggøres og skal ikke skjules selv under henvisning til den nationale sikkerhed. Vi afviser også på det kraftigste overvågning af privatlivet og skræmmen af magthaveres politiske modstandere

samt alle andre misbrug af valgte eller udnævnte stillinger. Vi tror, at et sådant misbrug udgør et moralsk grundlag for afskedigelse fra stillingen.

D) Uddannelse. — Vi tror, at ansvaret for uddannelsen af de unge hviler på familien, kirken og myndighederne. I vort samfund kan denne funktion bedst opfyldes gennem samfundets politik, som sikrer fri adgang for alle mennesker til folkeskolen, gymnasiet og den højere uddannelse efter eget valg. Mennesker i vort samfund burde ikke forhindres adgang til en højere uddannelse på kirkens eller andre uafhængige institutioners højere læreanstalter af økonomiske årsager. Vi bekræfter de offentlige og private skolars ret til at eksistere, og vi tiltræder den politik, som sikrer adgang og valgmuligheder, og som ikke skaber forfatningsstridig sammenblanding mellem kirke og stat. Staten må ikke bruge sin autoritet til at indskærpe en bestemt religiøs trosforestilling (indbefattet ateisme), ligesom den ikke må påbyde bøn eller andagt i de offentlige skoler, men skal give eleverne frihed til at udøve deres egne religiøse overbevisninger.

E) Borgerlig lydighed og borgerlig ulydighed. — Myndigheder og love bør være Guds og menneskets tjener. Borgerne har pligt til at adlyde love, som er antaget på tilbørlig måde ved en ordnet og retfærdig parlamentarisk proces. Men myndighederne er — ikke mindre end den enkelte — underlagt Guds dom. Derfor erkender vi den enkeltes ret til at have en anden mening og — hvis det drejer sig om samvittighedsspørgsmål — efter at have udtømt alle legale muligheder — til at modsætte sig love, de anser for at være uretfærdige eller sat i værk for at diskriminere. Selv da bør respekten for loven vises, ved at man afholder sig fra vold, og ved at man er villig til at acceptere følgerne af ulydigheden. Vi beder for dem, som med retsmæssig autoritet tjener offentligheden, og vi støtter deres anstrengelser for at skaffe retfærdighed og lige muligheder for alle mennesker. Vi hævder kirkernes pligt til at støtte alle, som lider på grund af deres standpunkter, og vi tilskynder myndighederne til at sikre civile rettigheder som i den Internationale Pagt om Civile og Politiske Rettigheder for personer i vanskeligheder på grund af deres ikkevolds handlinger.

F) Kriminalitet og rehabilitering. — For at beskytte alle borgere for dem, som vil gøre indgreb i personlige og ejendomsmæssige rettigheder, er det myndighedernes pligt at oprette politistyrker, domstole samt at bruge frihedsberøvelses-, straf- og rehabiliteringsmuligheder for lovovertrædere. Vi støtter myndighedernes bestræbelser på at formindske og fjerne kriminaliteten i overensstemmelse med respekten for menneskets grundlæggende friheder. Vi afviser al misbrug af alle disse nødvendige mekanismer — inklusive deres anvendelse til forfølgelse eller som skræmmemiddel mod folk, hvis race, udseende, levemåde, økonomiske forhold eller tro er forskellig fra deres, som har autoriteten, og vi afviser al ligegyldig, ufølsom eller diskriminerende håndhævelse af loven. Endvidere støtter vi forholdsregler beregnet til at fjerne de sociale forhold, som fører til kriminalitet, og vi opmuntrer til fortsat positiv vekselvirkning mellem de håndhævende embedsmænd og den brede befolkning. Af kærlighed til Kristus, som kom for at frelse dem, som er fortabte og sårbare, anmoder vi indtrængende om oprettelsen af nye systemer til omsorg og støtte over for ofre for lovovertrædelse og for rehabilitering, som vil genoprette, beskytte og opfostre de indsattes menneskelighed. Af samme grund modsætter vi os dødsstraf og anmoder indtrængende om dens fjernelse fra al lovgivning.

G) Militærtjeneste. — Skønt tvang, vold og krig nu er de yderste midler i internationale forbindelser, afviser vi dem for uforenelige med evangeliet og Kristi Ånd. Derfor anmoder vi indtrængende om oprettelsen af lovens herredømme i internationale sager som et middel til afskaffelse af krig, vold og tvang i disse sager. Vi afviser derfor tvungen militærtjeneste uden mulighed for alternativ tjeneste som en politik uforenelig med evangeliet. Vi erkender den smertefulde spænding, som er opstået på baggrund af kravet fra landenes regeringer om

militærtjeneste. Vi tilskynder alle unge til at søge kirkens vejledning, når de er nået frem til en samvittighedsfuld beslutning om, hvad der er deres ansvar som samfundsborgere. Præsterne er kaldede til at være til tjeneste med rådgivning til alle unge, som står over for indkaldelse, indbefattet dem, der af samvittighedsgrunde nægter at indordne sig under et værnepligtssystem. Vi støtter og udvider kirkens tjeneste over for dem, som af samvittighedsgrunde er imod al krig - eller nogen speciel krig - og som derfor nægter at gøre tjeneste i de væbnede styrker eller nægter at indordne sig under værnepligtssystemer. Ligeledes støtter og udvider vi kirkens tjeneste over for dem, som af samvittighedsgrunde vælger at gøre tjeneste i de væbnede styrker eller i alternativ tjeneste.

VI. Verdens-fælleskabet

Guds verden er een verden. Den enhed, som vi nu bliver påtvunget af den teknologiske revolution, er løbet fra vor moralske og åndelige kapacitet til at skabe en stabil verden.

Menneskehedens påtvungne enhed, som bliver mere og mere åbenbar på alle livets områder, stiller kirken såvel som alle mennesker over for problemer, hvis løsning ikke kan vente — såsom uretfærdighed, krig, udbytning, privilegier, befolkning, internationale økologiske kriser, spredning af atomvåbendepoter, udvikling af multinationale forretningsorganisationer, som arbejder uden for det effektive kontrolapparat nedsat af de nationale myndigheder, samt det tiltagende tyranni i alle dets former. Denne generation må finde anvendelige svar på disse og beslægtede spørgsmål, hvis menneskeheden fortsat skal befolke denne jord. Vi forpligter os — som kirke — til at stræbe efter at opnå et verdenssamfund, som er et fællesskab af personer, som ærligt elsker hverandre. Vi forpligter os til at søge evangeliets mening i alle spørgsmål, som skiller mennesker fra hverandre og truer verdensfællesskabets vækst.

A) Nationer og kulturformer. — Som individerne er stadfæstet af Gud i deres forskellighed, således er nationerne og kulturformerne det også. Vi erkender, at ingen nation eller kultur er absolut retfærdig og ret i behandlingen af sine egne folk. Ingen nation er heller helt uden opmærksomhed for sine borgeres velfærd. Kirken må betragte nationer som ansvarlige for uretfærdig behandling af deres borgere og andre mennesker inden for deres grænser. Idet vi anerkender den gældende forskel i kulturformer og politiske filosofier, står vi for retfærdighed og fred i hver nation.

B) National magt og ansvar. — Nogle nationer ejer større militær og økonomisk magt end andre. På dem med største magtmulighed hviler ansvaret for at bruge rigdom og indflydelse med tilbageholdenhed. Vi bekræfter retten og pligten for folkeslag i alle lande til at bestemme over deres egne skæbner. Vi anmoder indtrængende de politiske stormagter om at bruge deres ikke voldelige magt til at forøge politisk, social og økonomisk selvbestemmelse i andre lande — hellere end at fremme deres egne specielle interesser. Vi billiger internationale bestræbelser for at udvikle en mere retfærdig økonomisk verdensorden, gennem hvilken jordens begrænsede ressourcer kan anvendes til størst gavn for alle nationer og folk. Vi tilskynder de kristne i ethvert samfund til at opmuntre myndighederne, som de lever under, og de økonomiske foretagender inden for deres samfund til at bistå og arbejde for udviklingen af mere retfærdige og økonomiske ordninger, hvori jordens begrænsede ressourcer vil blive anvendt til den maksimale gavn for alle nationer og folk.

C) Krig og fred. — Vi tror, at krig er uforenelig med Kristi lære og eksempel. Derfor afviser vi krig som middel i den nationale udenrigspolitik og insisterer på, at alle nationers første moralske pligt er med fredelige midler at løse alle meningsforskelle, som opstår mellem dem, at menneskelige værdier må veje tungere end militære krav, når regeringer fastlægger deres prioriteter, at militariseringen af samfundet må blive udfordret og stoppet, at fremstilling, salg og spredning af våben må reduceres og kontrolleres, og at produktion, besiddelse eller brug af kernevåben fordømmes. Som konsekvens heraf godkender vi generel og fuldstændig

nedrustning under nøje og effektiv international kontrol.

D) Retfærdighed og lov. — Enkeltpersoner og grupper må kunne føle sig sikre på deres liv og ret til at leve i et samfund, hvis orden skal opnås og bevares ved lov. Vi fordømmer som umoralsk en livsform, som bevarer uretfærdighed for alle tider. Også nationer må kunne føle sig sikre i verden, hvis verdensfællesskabet skal blive en kendsgerning. Idet vi tror, at international retfærdighed kræver alle folks medvirken, giver vi vor tilslutning til De forenede Nationer og dets beslægtede organisationer samt Den internationale Domstol som de bedste midler, der i øjeblikket er til rådighed for at opnå en verden af retfærdighed og lov. Vi støtter de bestræbelser, som gøres af folk i alle lande, som stræber efter verdensfred gennem lov. Vi støtter international bistand og samarbejde om alle spørgsmål om behov og konflikter. Vi tilskynder til, at man anerkender medlemskab af FN for alle nationer, som ønsker et sådant medlemskab, og som accepterer ansvaret inden for FN. Vi tilskynder FN til at spille en mere aktiv rolle i udviklingen af et internationalt voldgiftssystem til bilæggelse af stridigheder og egentlige konflikter mellem nationer ved at udvikle bindende tredjepartsvoldgift. Bilaterale og multilaterale bestræbelser uden for FN bør arbejde i forståelse med dets målsætning og ikke modarbejde det. Vi bekræfter påny vor historiske interesse for verden som vort sogn, og vi stræber efter enkeltpersoners og folks fulde ligeberettigede medlemskab af et sandt verdensfællesskab.

VII. Vor sociale bekendelse

Vi tror på Gud, verdens skaber, og på Jesus Kristus, skabningens forløser. Vi tror på Helligånden, gennem hvem vi erkender Guds gaver. Vi angrer og bekender den synd, at vi misbruger disse gaver til formål for afgudsdyrkelse.

Vi bekræfter, at naturens verden er Guds håndværk, og vi indvier os selv til dens bevarelse, dens forbedrelse og menneskeslægtens trofaste anvendelse af den.

Vi modtager glæde — for os selv og andre — samfundets, ægteskabets, seksualitetens og familielivets velsignelser.

Vi forpligter os til at hævde mænds, kvinders, børns, de unges, de gamles og alle handicappedes rettigheder, forbedre livets kvalitet og hævde de etniske og religiøse mindretals ret og værdighed.

Vi tror på menneskets ret og pligt til at arbejde til Guds ære og til gavn for sig selv og andre og derved beskytte sin velfærd. Vi tror på retten til ejendom som en forvaltning for Gud, ret til kollektive forhandlinger, et ansvarligt forbrug og på afskaffelsen af økonomisk og social nød.

Vi vier os til fred i hele verden, til frihed for alle folkeslag og til retfærdighedens og lovens herredømme blandt nationerne og til individets frihed i hele verden.

Vi tror på Guds Ords nuværende og endelige sejr i menneskelige forhold, og vi accepterer med glæde vor opgave: At manifestere evangeliets liv i verden.

(Det anbefales, at denne erklæring om de sociale principper vil være tilgængelig for metodister, og at den regelmæssigt fremhæves i alle menigheder. Endvidere anbefales det, at vor sociale bekendelse bliver anvendt i søndagsgudstjenesten).